

NO OBLIDEM LES LLIÇONS DE LA HISTÒRIA

La comunitat ucraïnesa que viu a Menorca viu amb gran sofriment la guerra que assola el seu país. És permanent el contacte que manté amb el seu país d'origen. Pateixen per la sort del seu país i dels seus familiars i amics. Molts col.laboram de diverses maneres perquè sentin la nostra solidaritat i les nostres ganes de ser "portadors de la pau de Crist amb les armes de l'evangeli" com ha expressat el Papa Francesc durant l'Audiència General del 13 d'abril passat. Armes com: la pregària, la solidaritat, el perdó i l'amor gratuït de Déu a tots.

Com diu el Papa, passem del déu mundà al Déu cristià, de la cobdícia a la caritat que ens fa lliures, de l'espera d'una pau duta a terme amb la força, al compro més de testimoniar concretament la pau de Jesús. Preguem junts davant la creu de Jesús, font de pau, i demanem-li que hi hagi pau en els cors de tots i pau en el món.

La pau de Jesús segueix el camí de la solidaritat amb qui més pateix. La pau de Jesús carrega sobre les seves espatlles la intranquil.litat, la por, el dol, les ganes de "vida" dels qui es troben absents d'ella. La seva pau no és fruit de cap acord, neix gra tuïtament del seu "donar-se" incondicional ment a tots.

Units en la pregària, en aquest temps de dol i angoixa, aprenguem i no tinguem por. Tant en els moments d'alegria com en els de dol, la nostra intimitat amb Jesús ens fa "ressuscitar" del buit que crea la destrucció, la cobdícia i la mort.

Preguem amb el Papa: "Nosaltres hem perdut el camí de la pau. Hem oblidat la lliçó de les tragèdies del segle passat, el sacrifici de milions de caiguts en les guerres mundials.

Hem desatès els compromisos assumits per la Comunitat de Nacions i estem traint els som nis de pau dels pobles i l'esperança dels joves... Hem preferit ignorar a Déu, conivire amb les nostres falsedats, alimentar l'agressivitat, supri mir vides i acumular armes, oblidant que som custodis del nostre proïsmo i de la nostra casa comú... Ens hem tornat indiferents a tots i a tot, manco a nosaltres mateixos. I amb vergo nya diem: perdona'ns, Senyor".

Front aquest temps d'autodestrucció, compreguem que ha arribat el moment de posar un punt final i "definitiu" a qualsevol guerra, a "eliminar-la de la història abans que ella ens elimini a nosaltres de la història", com diu el Papa.

M'ha fet pensar el que va dir a IB3 el President del Casino 17 de gener de Ciutadella referent a la prohibició de matar amb escopeta els bujots tradicionals de Pasqua, costum d'anys en aquesta ciutat: "Ens prohibeixen emprar armes i, en canvi, venen armes a països estrangers per altres coses". I em dolen, per la càrrega de veritat i de vergonya, les paraules pronunciades per Sviatoslav Shevchuk, arquebisbe de l'Església greco-catòlica Ucraïna, lamentant el nivell de deshumanització que ha aconseguit aquesta guerra "cruel" i "terrible".